

Aligning Our Will with His

By Elder Ulisses Soares
Of the Quorum of the Twelve Apostles

İsteğimizi O'nun İsteğiyle Uyumlu Hale Getirmek

Yaşlı Ulisses Soares
Oniki Havariler Kurulu

October 2024 general conference

Following the Lord's will in our life will enable us to find the most precious pearl in the world—the kingdom of heaven.

On a certain occasion, the Savior spoke of a merchant man who was searching for “goodly pearls.” During the merchant man’s search, he found one “of great price.” However, in order to acquire the magnificent pearl, this man had to sell all his possessions, which he promptly and joyfully did.

Through this short and thoughtful parable, the Savior beautifully taught that the kingdom of heaven is likened unto a priceless pearl, truly the most precious treasure that should be desired over all else. The fact that the merchant instantly sold all his possessions to obtain that valuable pearl clearly indicates that we should align our mind and desires with the will of the Lord and willingly do everything we can during our mortal journey to attain the eternal blessings of God’s kingdom.

To be worthy of this great reward, we certainly need, among other things, to give our best effort to set aside all self-centered pursuits and abandon any entanglement that holds us back from full commitment to the Lord and His higher and holier ways. The Apostle Paul refers to these sanctifying pursuits as “hav[ing] the mind of Christ.” As exemplified by Jesus Christ, this means “[doing] always those things that please [the Lord]” in our lives, or as some people say nowadays, this is “doing what works for the Lord.”

In a gospel sense, “[doing] always those things that please [the Lord]” relates to submit-

Hayatımızda Rab’bin isteğini yerine getirmek, dünyadaki en değerli inciye, yani cennetin krallığını bulmamızı sağlayacaktır.

Bir keresinde Kurtarıcı, “güzel inciler” arayan bir tüccardan söz etti. Tüccar arayışı sırasında “çok değerli” bir inci buldu. Fakat bu muhteşem inciye elde edebilmek için, bu adamın bütün mal varlığını satması gerekiyordu ve o da bunu derhal ve sevinçle yaptı.

Bu kısa ve derin düşünülmüş benzetme aracılığıyla Kurtarıcı, cennetin krallığının paha biçilmez bir inciye, gerçekten de her şeyden çok arzu edilmesi gereken en değerli hazineye benzetildiğini güzel bir şekilde öğretti. Tüccarın bu değerli inciye elde etmek için tüm mal varlığını anında satması, zihnimizi ve arzularımızı Rab’bin isteğiyle uyumlu hale getirmemiz ve Tanrı’nın krallığının sonsuz nimetlerine kavuşmak için ölümlü hayattaki yolculuğumuz sırasında elimizden gelen her şeyi isteyerek yapmamız gerektiğini açıkça gösterir.

Bu büyük ödüle layık olmak için, diğer şeylerin yanı sıra, bütün bencil arayışları bir kenara bırakmak ve bizi Rab’be ve O’nun daha yüksek ve daha kutsal yollarına olan tam bağlılığımızdan alıkoyan her türlü bağdan vazgeçmek için elimizden gelenin en iyisini yapmalıyız. Havari Pavlus, bu kutsallaştırıcı arayışlardan “Mesih’in düşüncesine sahip olmak” diye bahseder. İsa Mesih’in örnek gösterdiği gibi, bu hayatlarımızda “her zaman [Rab’bi] hoşnut eden [şeyleri] yapmak” ya da günümüzde bazı insanların söylediği gibi, “Rab için işe yarayan şeyleri yapmak” anlamına gelir.

Sevindirici haber açısından, “her zaman [Rab’bi] hoşnut eden [şeyleri] yapmak” isteğimizi

ting our will to His will. The Savior thoughtfully taught the importance of this principle while instructing His disciples:

“For I came down from heaven, not to do mine own will, but the will of him that sent me.

“And this is the Father’s will which hath sent me, that of all which he hath given me I should lose nothing, but should raise it up again at the last day.

“And this is the will of him that sent me, that every one which seeth the Son, and believeth on him, may have everlasting life: and I will raise him up at the last day.”

The Savior achieved a perfect and divine level of submission to the Father by allowing His will to be swallowed up in the Father’s will. He once said, “And he that sent me is with me: the Father hath not left me alone; for I do always those things that please him.” In teaching the Prophet Joseph Smith about the anguish and agonies of the Atonement, the Savior said:

“For behold, I, God, have suffered these things for all, that they might not suffer if they would repent; ...

“Which suffering caused myself, even God, the greatest of all, to tremble because of pain, and to bleed at every pore, and to suffer both body and spirit—and would that I might not drink the bitter cup, and shrink—

“Nevertheless, glory be to the Father, and I partook and finished my preparations unto the children of men.”

During our sojourn in mortality, we often wrestle with what we think we know, what we think is best, and what we assume works for us, as opposed to comprehending what Heavenly Father actually knows, what is eternally best, and what absolutely works for children within His plan. This great wrestle can become very complex, especially considering the prophecies contained in the scriptures for our day: “This know also, that in the last days ... men shall be lovers of their own selves, ... lovers of pleasures more than lovers of God.”

One sign that indicates fulfillment of this prophecy is the current growing trend in the world, adopted by so many, of people becoming consumed with themselves and constantly proclaiming, “No matter what, I live my own truth or I do what works for me.” As Paul the Apostle said, they “seek their own, not the things which

O’nun isteğine teslim etmekle ilgilidir. Kurtarıcı, öğrencilerine talimat verirken bu ilkenin önemini dikkatle şöyle öğretti:

“Çünkü kendi isteğimi değil, beni gönderenin isteğini yerine getirmek için gökten indim.

“Beni gönderenin isteği, bana verdiklerinden hiçbirini yitirmemem, son gün hepsini diriltmemdir.

“Çünkü Babam’ın isteği, Oğul’u gören ve O’na iman eden herkesin sonsuz yaşama kavuşmasıdır. Ben de böylelerini son günde dirilteceğim.”

Kurtarıcı, Kendi isteğinin Baba’nın isteğinde yutulmasını isteyerek Baba’ya mükemmel ve ilahi bir teslimiyet düzeyine ulaşmayı başardı. Bir keresinde şöyle dedi, “Beni gönderen benimledir, O beni yalnız bırakmadı. Çünkü ben her zaman O’nu hoşnut edeni yaparım.” Kurtarıcı, Peygamber Joseph Smith’e Kefaret’in ızdırıp ve acıları hakkında öğretirken şunları söyledi:

“Çünkü işte, ben Tanrı bu acıları herkes için çektim, öyle ki onlar tövbe ederlerse acı çekmesinler diye; ...

“Bu acı, benim, hatta Tanrı’nın, yüceler yücesinin, ağırlardan dolayı titremesine ve her gözeneğinden kan gelmesine ve hem beden hem de ruhen acı çekmesine sebep oldu; ve acı kaseyi içmemeyi ve geri çekilmeyi diledim.

“Buna rağmen, yücelik Baba’nın olsun ve ben acı kaseyi içtim ve insanların çocukları için hazırlıklarımı bitirdim.”

Ölümlü hayatta geçirdiğimiz süre boyunca, Cennetteki Baba’nın gerçekte ne bildiğini, sonuza kadar en iyi olanın ne olduğunu ve O’nun planı dahilinde çocuklar için neyin kesinlikle işe yaradığını kavramak yerine, genellikle bildiğimizi sandığımız, en iyi olduğunu düşündüğümüz ve bizim için işe yaradığını varsaydığımız şeylerle sık sık boğuşuruz. Bu büyük boğuşma, özellikle kutsal yazılarda günümüz için yer alan peygamberlikler göz önüne alındığında, çok karmaşık bir hale gelebilir: “Şunu bil ki, son günlerde ... insanlar kendilerini seven, ... Tanrı’dan çok eğlenceyi seven, ... [kişiler] olacaklar.”

Bu peygamberliğin gerçekleştiğini gösteren işaretlerden biri, dünyada giderek artan ve pek çok kişi tarafından benimsenen, insanların kendilerini tüketme ve sürekli olarak “Ne olursa olsun, doğru olduğunu düşündüğüm şeylere göre yaşıyorum ya da benim için işe yarayan şeyleri yapıyorum” deme eğilimidir. Havari Pavlus’un

are Jesus Christ's." This way of thinking is often justified as being "authentic" by those who indulge in self-centered pursuits, focus on personal preferences, or want to justify certain types of behavior that frequently don't match God's loving plan and His will for them. If we let our heart and mind embrace this way of thinking, we can create significant stumbling blocks for ourselves in acquiring the most priceless pearl that God has lovingly prepared for His children—eternal life.

While it is true that each of us travels an individualized discipleship journey on the covenant path, striving to keep our hearts and minds centered on Christ Jesus, we need to be careful and constantly vigilant to not be tempted to adopt this type of worldly philosophy in our life. Elder Quentin L. Cook said that "being sincerely Christlike is an even more important goal than being authentic."

My dear friends, when we choose to let God be the most powerful influence in our life over our self-serving pursuits, we can make progress in our discipleship and increase our capacity to unite our mind and heart with the Savior. On the other hand, when we don't allow God's way to prevail in our life, we are left to ourselves, and without the Lord's inspiring guidance, we can justify almost anything we do or don't do. We can also make excuses for ourselves by doing things our own way, saying in effect, "I am just doing things my way."

On one occasion, while the Savior was declaring His doctrine, some people, particularly self-righteous Pharisees, rejected His message and boldly declared that they were children of Abraham, implying that their lineage would grant them special privileges in the sight of God. That mentality led them to lean unto their own understanding and to disbelieve what the Savior was teaching. The Pharisees' reaction to Jesus was clear evidence that their presumptuous attitude left no place in their hearts for the Savior's words and God's way. In response, Jesus wisely and courageously declared that if they were true covenant children of Abraham, they would do the works of Abraham, especially considering that the God of Abraham was standing before them and teaching them the truth at that very moment.

dediği gibi, "Herkes kendi işini düşünüyor, Mesih İsa'ninkini değil." Bu düşünce tarzı, bencil arayışlara yönelen, kişisel tercihlere odaklanan ya da Tanrı'nın sevgi dolu planına ve O'nun kendileri için olan isteğiyle çoğu zaman uyuşmayan belirli davranış türlerini haklı çıkarmak isteyenler tarafından genellikle "özgün" olarak gerekçelendirilir. Eğer kalbimizin ve zihnimizin bu düşünce tarzını benimsemesine izin verirsek, Tanrı'nın çocukları için sevgiyle hazırladığı en paha biçilmez inciye, sonsuz yaşamı elde etme konusunda kendimize ciddi engeller yaratabiliriz.

Her birimizin, kalplerimizi ve zihinlerimizi Mesih İsa'ya odaklamaya çalışarak antlaşma yolunda bireysel bir öğrencilik yolculuğu yaptığımız doğru olsa da, hayatımızda bu tür bir dünyevi felsefeyi benimsemek üzere ayarlanmamak için dikkatli ve sürekli uyanık olmamız gerekir. Yaşlı Quentin L. Cook, "içtenlikle Mesih gibi olmak, özgün olmaktan daha da önemli bir hedeftir" dedi.

Sevgili dostlarım, kendi çıkarlarımıza hizmet eden uğraşlarımız yerine Tanrı'nın hayatımızdaki en güçlü etki olmasına izin vermeyi seçtiğimizde, öğrenciliğimizde ilerleme kaydedebilir ve zihnimizi ve yüreğimizi Kurtarıcı'yla birleştirme kapasitemizi artırabiliriz. Öte yandan, Tanrı'nın yolunun hayatımızda galip gelmesine izin vermediğimizde, kendi başımıza kalırız ve Rab'in ilham verici rehberliği olmadan, yaptığımız ya da yapmadığımız hemen hemen her şeyi haklı çıkarabiliriz. Ayrıca işleri kendi bildiğimiz şekilde yaparak kendimiz için bahaneler üretebilir, aslında "Ben işleri kendi bildiğim gibi yapıyorum" diyebiliriz.

Bir keresinde, Kurtarıcı öğretisini açıklarken, bazı insanlar, özellikle de kendini beğenmiş Ferisiler, O'nun mesajını reddettiler ve soylarının Tanrı'nın gözünde kendilerine özel ayrıcalıklar sağlayacağını ima ederek, İbrahim'in çocukları olduklarını küstahça ilan ettiler. Bu zihniyet onları kendi anlayışlarına bel bağlamaya ve Kurtarıcı'nın öğrettiklerine inanmamaya yöneltti. Ferisilerin İsa'ya verdikleri tepki, küstahça tutumlarının yüreklerinde Kurtarıcı'nın sözlerine ve Tanrı'nın yoluna yer vermediklerinin açık bir kanıtıydı. Bunun üzerine İsa, eğer İbrahim'in gerçek antlaşma çocukları olsalardı, İbrahim'in yaptıklarını yapacaklarını, özellikle de İbrahim'in Tanrısı'nın o anda önlerinde durduğunu ve onlara gerçeği öğrettiğini göz önünde bulundurarak, bilgece ve cesur bir şekilde ilan etti.

Brothers and sisters, as you can see, acting on these mental gymnastics of “what works for me” versus doing “what always pleases the Lord” is not a new trend that is unique to our day. It is an age-old mentality that has crossed the centuries and often blinds the wise-in-their-own-eyes and confuses and exhausts many of God’s children. This mentality is, in fact, an old trick of the adversary; it is a deceptive path that carefully leads God’s children away from the true and faithful covenant path. While personal circumstances such as genetics, geography, and physical and mental challenges do influence our journey, in things that truly matter, there is an inner space where we are free to choose whether or not we will decide to follow the pattern the Lord has prepared for our life. Truly, “He marked the path and led the way, and ev’ry point [defined].”

As Christ’s disciples, we desire to walk the path He marked for us during His mortal ministry. We not only desire to do His will and all that will please Him but also seek to emulate Him. As we strive to be true to every covenant we have entered into and live “by every word that proceedeth out of the mouth of God,” we will be protected against falling victim to the sins and errors of the world—errors of philosophy and doctrine that would lead us away from those most precious pearls.

I have been personally inspired by how such spiritual submissiveness to God has impacted the lives of faithful disciples of Christ as they chose to do those things that work for and are pleasing in the sight of the Lord. I know a young man who was unsettled about going on a mission but felt inspired to go and serve the Lord when he listened to a senior leader of the Church sharing his own personal testimony and sacred experience of serving as a missionary.

In his own words, this young man, now a returned missionary, said: “As I listened to the testimony of an Apostle of the Savior Jesus Christ, I was able to feel of God’s love for me, and I desired to share that love with others. At that moment I knew that I should serve a mission despite my fears, doubts, and concerns. I felt totally confident in the blessings and promises of God for His children. Today, I am a new person; I have a testimony that this gospel is true and that the Church of Jesus Christ has been restored on earth.” This young man chose the Lord’s way and

Kardeşlerim, gördüğünüz gibi, “hangisi benim işime gelir” ile “her zaman Rab’bi memnun eden şey” arasındaki bu zihin jimnastiği günümüze özgü yeni bir eğilim değildir. Bu, asırları aşan, çoğu zaman kendi gözünde akıllı olanları kör eden, Tanrı’nın birçok çocuğunun kafasını karıştıran ve yoran eski bir zihniyettir. Bu zihniyet aslında düşmanın eski bir hilesidir; Tanrı’nın çocuklarını gerçek ve sadık antlaşma yolundan dikkatlice uzaklaştıran aldatıcı bir yoldur. Genetik, coğrafya, fiziksel ve zihinsel zorluklar gibi kişisel koşullar yolculuğumuzu etkilese de, gerçekten önemli olan şeylerde, Rab’in hayatımız için hazırladığı modeli takip edip etmeyeceğimize karar verme özgürlüğünesa sahip olduğumuz bir iç alan vardır. Gerçekten de, “O, yolu işaretledi ve rehberlik etti ve her noktayı [tanımladı].”

Mesih’in öğrencileri olarak, O’nun ölümlü hayattaki hizmeti sırasında bizim için işaretlediği yolda yürümeyi isteriz. Sadece O’nun isteğini ve O’nu hoşnut edecek her şeyi yapmayı istemekle kalmaz, aynı zamanda O’na benzemeye çalışırız. Yaptığımız her antlaşmaya sadık kalmaya ve “Tanrı’nın ağzından çıkan her sözle” yaşamaya gayret ettiğimizde, dünyanın günahlarının ve hatalarının, bizi bu en değerli incilerden uzaklaştıracak felsefe ve öğreti hatalarının kurbanı olmaktan korunacağız.

Tanrı’ya böylesi bir ruhsal teslimiyetin, Rab’bin gözünde hoş giden ve O’nun için işe yarayan şeyleri yapmayı seçen Mesih’in sadık öğrencilerinin hayatlarını nasıl etkilediğine dair kişisel olarak ilham aldım. Göreve gitme konusunda kararsız olan, fakat Kilise’nin kıdemli bir liderinin kendi kişisel tanıklığını ve bir görevli olarak hizmet etme konusundaki kutsal deneyimini paylaşmasını dinlediğinde gidip Rab’be hizmet etmek için ilham aldığını hisseden genç bir bey tanıyorum.

Şu anda görevini bitirip dönmüş olan bu genç bey, kendi sözleriyle şunları söyledi: “Kurtarıcı İsa Mesih’in bir Havarisi’nin tanıklığını dinlerken, Tanrı’nın bana olan sevgisini hissedebildim ve bu sevgiyi başkalarıyla paylaşmak istedim. O anda korkularıma, şüphelerime ve endişelerime rağmen bir görevde hizmet etmem gerektiğini anladım. Tanrı’nın çocukları için verdiği nimetlere ve vaatlere tamamen güveniyordum. Bugün yeni bir insanım. Bu sevindirici haberin doğru olduğuna ve İsa Mesih’in Kilisesi’nin yeryüzüne iade edildiğine dair bir tanıklı-

became an example of a true disciple in every aspect.

A faithful young woman decided not to compromise her standards when she was asked to dress immodestly to fit into the business division of the fashion company where she worked. Understanding that her body is a sacred gift from our Heavenly Father and a place where the Spirit can dwell, she was moved to live by a standard higher than the world's. She not only gained the confidence of those who saw her living by the truth of the gospel of Jesus Christ but also preserved her job, which for a moment was in jeopardy. Her willingness to do what was pleasing in the sight of the Lord, rather than what worked for the world, gave her covenant confidence amidst difficult choices.

Brothers and sisters, we are constantly confronted by similar decisions in our daily journey. It takes a courageous and a willing heart to pause and pursue an honest and meek introspection to acknowledge the presence of weaknesses of the flesh in our life that may impede our ability to submit ourselves to God, and ultimately decide to adopt His way rather than our own. The ultimate test of our discipleship is found in our willingness to give up and lose our old self and submit our heart and our whole soul to God so that His will becomes ours.

One of the most glorious moments of mortality occurs when we discover the joy that comes when doing always those things that “work for and please the Lord” and “what works for us” become one and the same! To decisively and unquestioningly make the Lord's will our own requires majestic and heroic discipleship! At that sublime moment, we become consecrated to the Lord, and we totally yield our wills to Him. Such spiritual submissiveness, so to speak, is beautiful, powerful, and transformational.

I testify to you that following the Lord's will in our life will enable us to find the most precious pearl in the world—the kingdom of heaven. I pray that each of us, in our time and turn, will be able to declare, with covenant confidence, to our Heavenly Father and Savior Jesus Christ that “what works for Thee works for me.” I say these things in the sacred name of the Savior Jesus Christ, amen.

ğım var.” Bu genç bey Rab'bin yolunu seçti ve her yönüyle gerçek bir örnek öğrenci oldu.

Sadık bir genç kadın, çalıştığı moda şirketi-nin iş bölümüne uyum sağlaması için uygunsuz giyinmesi istendiğinde standartlarından ödün vermemeye karar verdi. Bedeninin Cennetteki Babamız'dan gelen kutsal bir armağan ve Ruh'un yaşayabileceği bir yer olduğunu anlayarak, dünyanınkinden daha yüksek bir standartta yaşamaya yöneldi. Sadece İsa Mesih'in sevindirici haberinin hakikatine göre yaşadığını görenlerin güvenini kazanmakla kalmadı, aynı zamanda bir an için tehlikeye giren işini de korudu. Dünya için işe yarayan şeylerden ziyade, Rab'bin gözünde hoş olanı yapmaya istekli olması, zor seçimler karşısında ona antlaşma güveni verdi.

Kardeşlerim, günlük yolculuğumuzda sürekli olarak benzer kararlarla karşı karşıya kalırız. Hayatımızda kendimizi Tanrı'ya teslim etme yeteneğimizi engelleyebilecek ve nihayetinde kendi yolumuz yerine O'nun yolunu benimsemeye karar vermemizi engelleyebilecek beden zayıflıklarının varlığını kabul etmek için durup dürüst ve uysal bir iç gözlem yapmak cesur ve istekli bir yürek gerektirir. Öğrenciliğimizin en büyük sınavı, eski benliğimizi terk edip, O'nun isteğinin bizim isteğimiz olması için yüreğimizi ve tüm ruhumuzu Tanrı'ya teslim etmeye istekli olmamızdır.

Ölümlü hayatın en görkemli zamanlarından biri, her zaman “Rab için işe yarayan ve Rab'bi hoşnut eden” ve “bizim için işe yarayan” şeyleri yapmanın bir olması ve aynı şey haline gelmesiyle gelen sevinci keşfettiğimiz zamandır! Rab'bin isteğini kararlılıkla ve sorgulamaksızın kendi isteğimiz haline getirmek görkemli ve kahramanca bir öğrencilik gerektirir! Bu yüce anda, kendimizi Rab'be adanmış oluruz ve isteğimizi tamamen O'na teslim ederiz. Böyle bir ruhsal teslimiyet, tabiri caizse, güzel, güçlü ve dönüştürücüdür.

Tanıklık ederim ki, hayatımızda Rab'bin isteğini izlemek, dünyadaki en değerli inciye, yani cennetin krallığını bulmamızı sağlayacaktır. Her birimizin, zamanı geldiğinde, bir antlaşma güveniyle Cennetteki Babamız'a ve Kurtarıcımız İsa Mesih'e “Senin için işe yarayan benim için de işe yarar” diyebilmemiz için dua ediyorum. Bu şeyleri, Kurtarıcı İsa Mesih'in kutsal adıyla söylüyorum, amin.